

Der vil jeg da gerne høre fra SF's ordfører, om man synes, det her er fremmede for at øge antallet af etniske iværksættere. Synes man, det er en hjælp til dem, at de nu skal kunne bestå en »kørekort«-prøve, hvor der er meget høje krav til dansk? Og hvis de ikke kan gå op til prøven på dansk, skal de betale for at få prøven på deres eget sprog, altså igen en ekstra omkostning og en ekstra hæmsko.

Vil det ikke være stik imod hensigten om at fremme antallet af etniske iværksættere?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Til hr. Henrik Vestergaard først, som beder mig om at forklare lidt om, hvad hensigten har været med et helt andet lovforslag: Det vil jeg nu afstå fra og koncentrere mig om det, der er på dagsordenen i dag, som er B 74 og B 77.

Det forslag, som hr. Henrik Vestergaard omtaler, forholder sig til en relativt lille del af den problemstilling, som det nuværende forslag er en del af. Men det skal jo ikke afholde os fra under udvalgsbehandlingen at se på: Er der allerede mulighed for nu at dokumentere nogle effekter af den indsats? Og hvis der er det fra regeringens side, er det da klart, at vi så kan overveje, om det har nogen betydning for det her. Jeg tror det ikke, for det her er en meget mere omfattende problemstilling. Men lad os da endelig kigge på det.

Og så bliver jeg spurgt af fru Inger Støjberg, om etniske grupper til punkt og prikke skal kunne læse dansk. Nu er det ikke os, der plejer at snakke om punkt og prikke. Det plejer at være statsministeren, der, når han skal dokumentere, at han overholder sine ganske få og beskedne valglofter, siger, at han har overholdt dem til punkt og prikke og så i øvrigt ikke er så koncentreret om alt muligt andet.

Men svaret på spørgsmålet er: Nej, det skal selvfølgelig være sådan, at man er i stand til at forstå reglerne, at overholde dem og skabe sig en god og sund forretning i en fair konkurrence med de andre inden for erhvervet.

Og spørgsmålet er så: Vil sådan en ordning her bidrage til det, eller vil den tværtimod gøre det sværere? Det tror jeg afhænger utrolig meget af, hvordan man tilrettelægger ordningen. For man kan da selvfølgelig godt forestille sig, hvis man har de skrækvisioner, at der kunne blive lavet noget, som virkelig var meget bøvet og besværligt og uattraktivt og dyrt og derfor kunne

være en barriere for alle iværksættere inklusive folk med en ikkedansk baggrund.

Det var også derfor, jeg i min ordførertale sagde, at det er vi meget optaget af at sikre ikke sker. På den anden side kunne man da godt forestille sig, at man kunne tilrettelægge ordningen, så den blev en reel hjælp til at få forklaret nogle forhold om det danske samfund, om det pågældende erhverv, om reglerne inden for området, om almindelige fødevarerikkerhedsmæssige ting, om hygiejne osv., så det rent faktisk stimulerede iværksætteriet og gjorde det mere tiltrækkende at gå ind i branchen.

Kl. 18.50

Det synes jeg er en god diskussion. Lad os finde ud af, hvordan vi gør det til en hjælp for iværksættere og ikke det modsatte.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi over til næste ordfører, og det er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Mine bemærkninger til dette beslutningsforslag vil også dække mine bemærkninger til beslutningsforslag nr. B 77, da jeg desværre bliver nødt til at forlade salen. Men det er jo de samme problemstillinger, så det håber jeg man vil bære over med, for der skal ikke ligge nogen værdi-vurdering af, hvilket forslag der er bedst, det handler udelukkende om, hvilket et der er først på dagsordenen.

Der er jo to diskussioner i det her. Den første er: Har vi overhovedet et problem, eller løser den nuværende lovgivning alle problemer? Kan vi dokumentere et problem? Det er det første spørgsmål, man må stille sig.

Der må jeg sige, at vi i Det Radikale Venstre sådan set ikke er i tvivl om, at vi har et ret seriøst problem, og vi hilser derfor også dette beslutningsforslag og debatten om det meget velkommen.

Men det er jo rigtigt nok, at vi ikke ved præcis, hvor stort problemet er. Det i sig selv er jo et problem, kan man sige. I de mange brancheorganisationer, der har svaret og sendt breve osv., må vi jo konstatere, at alle sådan set er enige om, at der er problemer. De er så meget uenige om, hvordan de skal løses.

De er uenige om, hvorvidt der svindles for 2 mia. kr. eller 5 mia. kr. De er uenige om, hvor store hygiejneproblemerne er og ikke er. Men vi har faktisk en branche, hvor man er enig om, at